

Primära anmärkningar på Magnus Utviks bok Tuktad till frihet.

Sidnummer inom parentes. Citat ur boken har röd text.

Våren 1988

- 1) (Sid 7 samt baksidestext). *Utvik påstår: "Varje dag blev de utsatta för smisk, förnedring och sexuella övergrepp." Sakfel - Förtal*
 Det finns inget stöd i polisförhören och domarna för att de aktuella flickorna skulle ha fått smisk varje dag. Tvärtom var det något som, enligt förhören med Jessica, hände två högst tre gånger. Tvillingarna bekräftade denna uppgift genom att säga att Jessica berättat att hon fått smisk två gånger. Tvillingarna säger samstämmigt att de själva fått "smäll med handen" en gång av Brita och inget mer av någon.

- 2) (s. 9 Bildtext). *Utvik påstår: Namnen inom citattecken har Scheike gett kvinnorna som bevis på att de genom risterapin gått in i en förlösningsprocess. Feltolkning*
 Det stämmer inte. Smeknamnen har inte alls med någon risterapi eller förlösningsprocess att göra. Hans son, Helenes son, Manus, hade inte fått risterapi. Andra utomstående, både män och kvinnor, hade också smeknamn. Hans Scheike har alltid lekt med ord, så även med namn och det var ingen som tog allvarligt på dem. Vi hade ju våra vanliga namn parallellt. Utsagan är alltså helt fel, det är smeknamn och har ingen symbolisk betydelse. *Felaktig slutsats.*

1. Besök i Bågegården

- 3) (s. 18). *Utvik påstår: "Vill du flytta hit?" undrar Scheike. Jag tror först att det är ett skämt men Scheike är allvarlig. Felaktig slutsats.*
 Självklart är det ett skämt! Det är så befängt att tro att Hans skulle vilja ha dit Magnus Utvik. Hans ironiserar och skämtar ganska mycket.

Av Utviks intervjuutskrift framgår att även hans sällskap, Vera (en man som var målad och delvis klädd som en kvinna), tillfrågades om hen ville flytta till Bågegården. Men Utvik publicerade inte detta i boken. Kanske beroende på att det skulle bli för uppenbart för läsaren att det var ett skämt?

(s. 18). *Utvik påstår: .. är advokat Pelle Svensson. Han tror på deras oskuld. Han är auktoriteten kollektivet kan åberopa när någon talar om dem som brottslingar men också hänvisa till när någon ifrågasätter deras livsstil. Felaktig slutsats.*

Vi åberopar *aldrig* Pelle Svensson! Och har heller ingen som helst kontakt med honom. Jag skrev om honom i min bok Jordbävningen i början på 90-talet, det är allt. *Faktafel*

- 4) (s. 19). *Utvik påstår: Några år senare flyttade Héléne Bengtsson och Thérèse Tassèris dit. Faktafel.*
 Helene har aldrig flyttat in på Blombacka eller bott där. Hon hälsade på några gånger, högst en vecka i taget, och bodde i Stockholm med sin sambo. Therese vistades där i 6 månader, sedan gick hon i folkhögskola i Skinnskatteberg och efter det flyttade hon till eget boende i Kopparberg. Dessa två har alltså aldrig bott tillsammans med oss, även om Utvik framställer det så.

- 5) (s. 19). *Utvik insinuerar: Jag föreställer mig att de alltid suttit så här, att tiden har stått stilla i Bågengården sedan mitten av 1980-talet. Felaktig slutsats – förtal.*

Tiden har sannerligen gjort allt annat än stått stilla på Bågengården. Det har hänt så otroligt mycket i allas våra liv sedan 1980-talet. Och allt har blivit väldigt annorlunda sedan dess, så väl personligen som på det yttre planet. Att säga att tiden har stått stilla är Utviks smygande bevisföring att vi är en sekt; "tiden står stilla, vi lever i en bubbla, utanför samhället, med egna lagar och ett eget språk." Inget kan vara mer fel!

Vi har arbetat med olika saker, träffat massor av nya människor (både sådana som delar vårt intresse för smisk, och sådana som inte gör det), trätt in i andra relationsfaser med mera. Utvik har träffat Hans och Agneta en enda gång, Brita två, och kan omöjligt bedöma hur våra liv utvecklats på 30 år.

- 6) (s. 24). *Utvik påstår: Det är Brita jag har pratat med sedan hon svarade på mitt första kontaktförsök. Faktafel.*

Magnus tog kontakt direkt med Hans på Hans personliga mail (hans@scheike.se) och det var Hans som svarade. Åtminstone tre mail fram och tillbaka var direkt mellan Hans och Magnus. Mailen finns bevarade.

- 7) (Sid 25). *Utvik påstår: "Jessica leddes i hundkoppel och tvingades också leda tvillingarna i hundkoppel på Bågengårdens gröna gräsmatta." Sakfel – förtal.*

Ingenstans i förhören sägs något om att Jessica lett tvillingarna i hundkoppel. Utvik tar också på flera ställen i boken upp att vi ägnat åt oss sexuella lydnadslekar, som att leda flickorna nakna i koppel. I förhören med flickorna finns inget stöd för det. Jessica och en av tvillingarna berättar om att ledas i hundkoppel (Jessica en gång och tvillingen två gånger) och då med kläderna på. Domstolen underkände åklagarens yrkanden (han hade också fått för sig att flickorna var nakna - utan att de själva ens sagt det). Domstolen friade således för sexuellt ofredande, som åklagaren yrkade på.

(Inom parentes sagt skedde inte det här på Bågengårdens gröna gräsmatta, utan inomhus på Blombacka genom några rum där.)

- 8) (s. 27). *Utvik påstår: Den uppiggande kryddan under ridlägret var tre rädda flickors gråt, skrik och tydliga protester. Felaktig slutsats – förtal.*

Det finns inget om rädda flickors gråt och protester i vare sig domar eller förundersökningen. Att koppla ihop en spelfilm med flickorna från rättsprocessen är fel. De har inte med varann att göra. Filmen är rollspel och handlar om vuxna människors smisklekar - vuxna människor emellan.

- 9) (sid 29). *Utvik påstår: "Att döma av en artikel i Södermanlands Nyheter 20 nov 1990 fanns dock intresset för småflickor kvar. Där berättas att Agneta och Therese besökt en grundskola i Kopparberg" i avsikt att, som kriminalinspektör Kurt Kåregren uttryckte det: "ta nakenbilder av flickors stjärter" ..."Kåregren sa till tidningen att han talat med åklagaren och eventuellt kunde kvinnorna åtalas för sexuellt ofredande eller barnpornografibrott." (Motsvarande innehåll publicerades i Aftonbladet samma dag.) Otillräcklig uppgift – förtal.*

Med den media-research som man kan förvänta av en objektiv journalist, borde Utvik ha sett att Aftonbladet en tid efteråt tog tillbaka påståendena (t o m på löpsedel) sedan polisen funnit att ingen av flickorna påstått något om nakenfotografering och att således inga som helst misstankar kvarstod mot Agneta och Therese.

Egentligen handlade fotograferingen om att illustrera en artikel om mobbing - med en flicka, fotograferad fullt påklädd bakifrån. Uppståndelsen var alltså mycket obefogad. Det blev Therese som så småningom fick agera skolflicka. Artikeln publicerades sedermera i en helgtidning.

Dessutom var det inte i Södermanlands Nyheter, utan i Bergslagsposten som nyheten först kom ut. Norra Västmanland, som Bergslagsposten på den tiden var lokaltidning för, ligger ju som bekant långt från Södermanland. Men Utvik är ju inte så noga med detaljerna och inte med geografien heller - tydligen.

- 10) (s. 30). *Utvik insinuerar: Det är inte ovanligt att en medlem som isoleras från gruppen börjar tvivla och inser att det finns en värld utanför den slutna gemenskapen. Felaktig slutsats.*

Vi har aldrig levt i en sluten gemenskap. Vi har alltid, var och en, haft många kontakter utanför de nära. Vi har umgåtts med släkt och vänner och dessutom jobbade ju både Agneta, Brita och Helene som journalister, och gjorde resor och intervjuer med många olika sorters människor. Och Therese gick på folkhögskola i Skinnskatteberg under lång tid, med alla de kontakter man skapar där.

- 11) (s. 34). *Utvik påstår: Smiskandet blir en form av exorcism där den som smiskar kan bli angripen av skriken och därför måste slå ännu hårdare för att tvinga skriken ur kroppen, eller möta förtvivalade och övergivna skrik som måste tas om hand av det "kärleksfulla riset". Oavsett vilken karaktär skriken har så måste risandet fortsätta. Felaktig slutsats – förtal.*

Helt konstigt uttryckt och stämmer inte alls med hur det går till. Hans är inte någon förespråkare av att slå hårt. Det hela är helt och hållet uppdigt av Utvik för att ge en förvanskad bild.

- 12) (s. 35). *Utvik påstår: Scheikes förhållande med Fanny tog slut. Han inledde istället en relation med Mia som han gett namnet "Skret". Fanny sökte sig till Scheikes drygt trettioårige son .. Sakfel – faktafel – otillräckliga uppgifter.*

Helt fel. Ger intrycket att Hans och Fanny ensamma hade en relation och att Moa därmed hamnade i ett utsatt läge. I själva verket var Hans och "Skret" redan ett par när Fanny kom in i bilden. Det var genom Skret som Fanny träffade Hans. Fanny var alltså ytterst medveten om att det var smisk det handlade om när hon tog kontakt med Hans.

Relationen med Hans son inledde Fanny medan hon fortfarande var tillsammans med Hans, när de bodde på Lönnfall över sommaren. Moa var för det mesta med Fanny (sin mamma) och Hans son på Lönnfall. Hon sov också alltid med dem, i ett rum som de delade gemensamt alla tre. Under de två sista somrarna på Lönnfall hade alltså Fanny en relation med både Hans och hans son. Så småningom fick Fanny barn med Hans son och det var på så vis relationen med Hans upphörde.

Att förhållandena var på ovanstående sätt framgår i förundersökningen. Att veta det är viktigt för förståelsen hur samvaron på Lönnfall var.

- 13) (s. 38). *Utviks påstår: De som väljer att gå betraktas som svaga och odisciplinerade. I religiösa sekter kallas avhoppare för värdsliga, oandliga, förförda av sex och pengar. I KPS, den kommunistiska sekt jag var med i under några år, kallades avhoppare för småborgare, revisionister och renegater (avfällingar). Insinuation – kränkande.*
 Finns inte något exempel på detta hos oss. När t ex relationen tog slut mellan Hans och Fanny fortsatte vi att träffas då och då, under många år, under vänskapliga former. Bland annat firade vi jularna ihop. Det finns fler exempel på kvinnor som lämnat relationen med Hans och där vänskapen består. Däremot finns inget exempel på det som Utvik beskriver i sin analys av sekter.
- 14) (s. 40). Utviks definition av sekt som **fyra A:**
Aggression – intern kritik accepteras inte
Aversion – mot utomstående
Alienation – sluter sig mot samhället utanför
Absolut sanning
Felaktig slutsats.
 Ingen av dessa kriterier stämmer in på oss. Intern kritik förekommer definitivt. Alienation mot samhället utanför finns inte alls, vi har alltid varit integrerade i samhället. Efter avtjänade straff har vi gjort vårt bästa för att leva i samhället, om det är något som skapar alienation så är det Utviks bok. Och någon absolut sanning i en generell mening har då inte någon av oss funnit. Men det är klart, att regnar det är det väl en absolut sanning att det regnar.
- 15) (s. 38). *Utviks insinuation: Hemma igen tänker jag på Britas smickrande ord om mitt recenserande och skrivande. Jag tror inte att det var en slump. I forskningen om sekter talar man om "Love Bombing". Felaktig slutsats.*
 Av Utviks egen intervjuutskrift framgår att de vänligheter som utväxlades faller inom ramen för allmänt socialt umgänge. Utviks påstående om "love bombing" är således ett grundlöst misstänkliggörande.
- 16) (s. 38). *Utvik skriver: Jag hör Scheikes röst från besöket i Bågegården: "Vill du flytta hit?" Felaktig slutsats.*
 Hur skulle Utvik kunna flytta till oss? Han har ju familj och barn och är etablerad i Stockholm. Hur snurrtigt får det bli?

2. Domarna i tingsrätt och hovrätt

3. Britas berättelse och vision

- 17) (s. 51). *Utvik påstår: Lägenheten luktar gammalt, lite instängt och är full av gamla murriga möbler och tavlor med breda mörka ramar. Det känns som om tiden stått still sedan början av 1960-talet ... Kränkning – förtal.*
 Se bifogade bilder på lägenheten. Beskrivningen är för övrigt så snarlik den Ma Oftedal gjorde till kvällspressen, att man kan få intrycket att Utvik kopierat den. Liksom då han på Norstedts bokpresentation Vårupptakt talade om att han satt och "skakade" i bilen hem, precis så uttryckte sig Ma Oftedal till pressen mer än 25 år tidigare (*Aftonbladet 1988-08-07*).

- 18) (s. 53). *Utvik påstår: .. som nästan alltid var klädda i munkkåpor, målade med vattenfärger på kvinnornas nakna kroppar och ledde dem i hundkoppel. Faktafel – överdrift.*
 ”Som nästan alltid bar vanliga kläder, men vid något tillfälle var klädda i munkkåpor”, är med sanningen överensstämmande. Vid ett enda tillfälle skedde också en nakenmålning, som en lite spännande grej. Och inte var det något vanligt att ledas runt i hundkoppel.
- 19) (s. 54). *Utvik påstår: Hélène, som fick namnet Du Får”, rotade sig i Blombacka .. Faktafel.*
 Helene bodde aldrig på Blombacka. Hon var där på enstaka besök, några dagar i taget. Hon bodde i Järfälla med sin sambo.
- 20) (s. 55). *Utvik påstår: I den mörka och instängda gamla lägenheten sätter Brita på te och dukar fram koppar. Kränkning – förtal.*
 Lägenheten är varken mörk eller instängd. Se svar (s. 51) och bifogade bilder.
- 21) (s. 56). *Utvik påstår: Hos alla kvinnor, även hos små flickor, finns ett behov av att bli ”tagen i bruk”. Det är en njutning för varje kvinna och tjej att underkasta sig. Det är beklagligt att flickorna inte fick leva vidare med oss. Faktafel - feltolkning – förtal.*
 Så har inte Brita uttryckt sig och inte menat heller. Och när hon pratar om underkasta, handlar det om vuxna kvinnor och inte varje kvinna, utan vissa kvinnor. Utvik lägger till ”små flickor” och ”tjej”. Brita har aldrig velat att flickorna ska leva vidare med oss. De hade ju sina familjer, dessutom lagstadgad skolplikt. Det hade på alla sätt varit helt omöjligt att ha dem kvar. Självklart skulle de tillbaka till sina familjer. Men man hade kunnat ha kontakt, och det tror hon hade varit bra.
- 22) (s. 57). *Utvik påstår: Om tjejerna stannat kvar på ridlägret. Hade ni ökat deras smärta efter hand? ”Nej, det skulle vara samma varsamma smärta”, säger hon. Feltolkat – förtal.*
 Finns inget stöd för det uttalandet i den utskrivna intervjun av Brita. Frågan ställdes inte och skulle den gjorts, hade hon inte uttala sig på det sättet, eftersom hon varken då eller nu vill tillfoga tjejer smärta.
- 23) (s. 57). *Utvik påstår: Jag påminner Brita om att både hon och Agneta i förhör med polisen erkänt att de ”daskat” tjejerna på stjärten. Hur hårt var det?
 Brita lutar sig fram och slår till mig på benet med handen. Hon söker min blick.
 ”Tycker du att det här är någonting som skadar?”
 Slaget är inte hårt för mig som är en vuxen man klädd i byxor, men är man en flicka på elva eller tretton år och får lika hårda smällar på bar rumpa under lång tid, måste det upplevas som ren tortyr. Överdrift – förtal.*
 I förhören talar inte de aktuella flickorna om någon smärta, bara att de fått ”smäll” och det vid ett enda tillfälle. Även Hovrätten bedömde misshandeln som ringa. Utvik får det att framstå som om det hänt ofta, och pågick länge, och måste upplevts som ”tortyr”. Den dask Brita gav med handen på Utviks ben kan knappast ha känts särskilt mycket.

24) (s. 59). *Om Lilla Bakboken: "De dryga femtio sidorna innehåller foton på nakna flickor och på Scheike, Brita, Agneta och Helene som poserar med nakna flickor." Faktafel.*
Lilla Bakboken innehåller inga fotografier, endast teckningar.

25) (s. 59). *Utvik skriver: "Brita vill inte tala om 'Lilla Bakboken', inte ta upp den där 'skiten' igen .. osv." Faktafel.*
Något sådant uttalande finns inte i utskrifterna av intervjuer och har heller inte fällts av Brita. (Vi översänder gärna utskrifterna från Magnus Utviks intervjuer, som enligt Utvik själv är ordagranna.)

26) (s. 61). *Utvik påstår: Hon [Emma] var i rättegången positiv till Scheike och kvinnorna men erkände senare att hon ljugit eftersom hon hade blivit hjärntvättad. Sakfel – förtal.*
.. "påstod" senare att hon ljugit, skulle det stått. Och begreppet hjärntvättad är ett oklart och icke vetenskapligt definierat begrepp.

27) (s. 62). *Utvik påstår: Hans Scheike var god och att mina föräldrar var onda och världen destruktiv. Faktafel – förtal.*
Båda Emmas föräldrar har i förhör sagt att de fick bättre relation med sin dotter efter att hon börjat umgås med Scheike o kvinnorna. Emma blev hela tiden stödd i sin relation till föräldrarna och vi uppmuntrade henne att se dem mera positivt än hon gjort. Hon höll kontinuerlig kontakt med båda. Hennes mamma kom ofta på besök, o även hennes pappa var där flera gånger. Allt detta finns det stöd för i förhör och brev som ingår i förundersökningen. Men som Utvik av någon anledning valt att inte nämna.

28) (s. 63 och 72). *Utvik påstår: Tjejerna ska vara i tolv-, trettonårsåldern, precis köns mogna. Faktafel – förtal.*
Brita Sylvan har inte pratat om så unga flickor, vilket framgår av Utviks intervjuutskrift (som han hänvisar till). Det Brita Sylvan talar om är en kurs för tjejer i övre tonåren som vill utbilda sig till skådespelare eller tjejer som vill utvecklas inom sin sport och liknande.

29) (s. 64). *Utvik påstår: "Fru Ho" [Brita] skriver om ett framtida "Blombacka Fria Flickhem". Sakfel – felcitering – förtal.*
Påståendet innehåller flera fel:
Dels, sakfel: Informationen är inte hämtad från nämnda brev från Brita Sylvan till Agneta Ogebratt, daterat 23 mars 1988, utan från ett fantasidokument utan avsändare och mottagare. Både brevet och fantasidokumentet finns upptagna i förundersökningen. Fantasidokumentet har inte skrivits av Brita Sylvan, vilket syns på den oregelbundna maskinskrivna stilen. Brita hade elektrisk skrivmaskin med jämn och tydlig skrift.

Dels, manipulation: Bågegården är tillagt av Magnus Utvik själv.

En förklaring till det senare torde vara att Blombacka såldes 2012 vilket det skrevs om i tidningar och gjordes reportage om på radion. Med Utviks perspektiv skulle försäljningen vara det slutgiltiga beviset på att vi inte har någon plan på att förverkliga "Blombacka Fria Flickhem" (som ju alltid varit mer på skoj och en orealiserbar fantasi). Han har alltså felaktigt lagt till "Bågegården" i referatet från beskrivningen av flickhemmet, för att därigenom

kunna hävda att visionen lever kvar och kan förverkligas. Och att vi således är en av Sveriges farligaste sekter som det måste varnas för.

- 30) (s. 67). *Brita säger*: Hela sid 67 är en helt snedvriden tolkning av vad jag har sagt. Redan i intervjuutskriften kände jag mig så felciterad att jag skickade ett förtydligande, något Utvik tidigare betonat att vi skulle få göra, för han var mån om "att vi skulle bli rätt skildrade". Så här skrev Brita apropå Utviks påstående att Brita sagt att Hans inte är så mycket för att prata känslor:

"Det är en missuppfattning att Hans inte vill prata om känslor, jag har kanske uttryckt mig oklart. Han har egentligen ovanligt lätt för att prata känslor och han kan utlämna sig själv på ett så naket sätt, som jag aldrig mött hos någon annan man. Det finns heller inte någon människa jag kunnat öppna mig så för som för Hans. Det är när han får utspel mot sig som han inte är så pigg på att reda ut det. Vilket jag är tacksam mot honom för. Vi har aldrig "slängt skit" mot varandra och sårat varandra. Vi har på något sätt bearbetat oss fram till en ömsesidig lösning och så har vi funnit varandra på ett nytt och än mer innerligt sätt. Det har funnits en dynamik mellan oss, som varit utvecklande för båda. Vad jag menar med att han inte är så pigg på att prata känslor, är att han inte går in i ältande diskussioner som ändå inte leder någon vart."

4. Försvarsmekanismer och murar

- 31) (s. 72-73). *Utvik citerar psykoterapeuten Börje Svensson*: "Jag tror att Scheike drivs av, utan att vilja erkänna det för sig själv, sexuella perversa fantasier, och då börjar han ta risker. Det är en del av upphetsningen. Risktagandet blir en kick. Som för en blottare. Han får en kick av att ta en risk, blottar sig och då blir penisén väldigt mäktig, åskådaren vänder bort blicken och går därifrån. 'Oj, min lilla penis blev så stor!'" *Felaktig slutsats – kränkande.*
Börje Svensson uttalar sig om Hans Scheike som expert, utan att ens ha träffat Hans eller satt sig in i hans person eller hans livinställning. Mycket ovederhäftigt.

Det finns en lång rad kränkande analyser från Börje Svensson, om hjärntvätt, om att vi kvinnor gått in i Scheikes persioner, "Nu blir min Mästare glad", om pedofili, osv. Det är oerhört ovetenskapligt och förvånande att en utbildad psykoterapeut nedlåter sig till sådana djuplodande analyser på det minst sagt ihåliga material han fått och utan att ens ha pratat med de personer han uttalar sig om.

- 32) (s. 74). *Utvik skriver vidare*: Jag frågar honom vad han tror att Brita skulle säga om de två möttes och Börje slog fast att stryk är något barn tar både fysisk och psykisk skada av. "Hon skulle förkasta det. Absolut! Hon skulle ha rätt och jag fel. Hon har levt med Scheike i mer än trettio år och har införlivat hans ideologi i sig själv." *Felaktig slutsats – förtal.*
Brita Sylvan har sedan länge tyckt att lagen om barnaga är bra. Hon har idag inga tankar eller funderingar kring barn och smisk, vilket Utvik hade fått veta om han ställt fråga om saken. Det är också kränkande att insinuera på att hon inte har ett eget självständigt intellekt och kan skapa sig sina egna uppfattningar i livsfrågorna.
- 33) (s. 75). *Utvik frågar*: Vad skulle till för att kunna bryta igenom Britas försvar. *Lögn – förtal.*
Se ovan. Brita har inte något sådant försvar. Kränkande påstående.

5. Logik

- 34) (s. 79). *Utvik insinuerar: Jag tänker att Mi-Rakel i Creos hus är Britas dröm om vad som kunde ha hänt om hon, Scheike, Agneta och Hélène fått fortsätta att "skapa" med flickorna. Felaktig slutsats.*
Brita säger: Nej, så är det inte. Boken är skriven för att bearbeta mig själv och önskningar jag har haft. Det är en fantasi om framtiden, om 100 år. En roman är inte en ideologi, lika lite som en deckare är författarens hyllning till mord.
- 35) (s. 79). *Utvik påstår: Därmed kan Scheike genom Britas bok återvända till sina brott och uppleva dem igen. Felaktig slutsats - spekulat.*
 Ogrundad och kränkande spekulat. Hans Scheike har knappt ens läst boken.
- 36) (s. 79). *Utvik påstår: Jag tänker att det är en strävan som kräver sina offer precis som för alla sekter och totalitära rörelser. Felaktig slutsats. – spekulat.*
 Hoppsan, nu bär det väl iväg i alla fall. Dessa tankar om smisk kräver väl ändå inga offer? Som sedan jämförs med nazismens?? Fantasin om samhällets kollaps är inte Brita Sylvan ensam om, bland annat nobelpristagaren Doris Lessing har skrivit om det. Och det finns filmer i samma ämne. Naturförstörelsen, överbefolkning m m, skulle i värsta fall kunna leda till något sådant.

6. Språkets makt

- 37) (s. 83). *Utvik påstår: Brita anser att jag måste erkänna att jag inte har lyckats fånga hennes mentalitet, visa vem hon är. [...] Jag försäkrar Brita att jag skrivit ut intervjun exakt efter vad som sägs på bandet. Felaktig slutsats – insinuation.*
 Intressant att Utvik säger så. Ändå kommer det på många ställen upp saker Brita påstår ha sagt, som inte finns med i utskriften från bandet.
Brita säger: Hela telefonsamtalet är så knäppt återgivet. Jag kände inte igen mig alls från Utvik utskriften från bandet, därför ringde jag. Och jag tog särskilt upp hur han missuppfattade min relation till min mamma.
- 38) (s. 88). *Utvik påstår: "Språket är väldigt centralt i en värld som är så sluten." Felaktig slutsats – insinuation.*
 Vi lever inte i en sluten värld och vi pratar vanlig svenska med varandra och med andra också. Ännu en expert som yttrar sig på lösaktiga grunder.
- 39) (s. 88). *Utvik påstår: "Man skapar egna begrepp, egna definitioner. Och därmed förändras också relationen mellan vad man beskriver och hur man beskriver det. Med de egna orden skapar man sin egen verklighet, sin egen realitet .. osv. Felaktig slutsats – insinuation.*
 Vi har inga egna definitioner som skapar om vår verklighet. Vi lever i den verklighet vi alla lever i. Stephan Hau ger sedan ett exempel på en person som helt tappat greppet, och det är väl menat att en koppling ska göras till oss. Och det är sannerligen djupt kränkande att bli jämförd med något sådant!

- 40) (s. 89). *Utvik påstår: Ensamheten och svårigheten att komma i kontakt med andra människor gör att han omtolkar verkligheten. Felaktig slutsats - insinuation.*
Ingen av oss lever i ensamhet, tvärtom har vi alla ett rikt och intensivt socialt liv med alla typer av människor ute i vårt samhälle. Det tycks vara meningen att ge associationen av några stackare som, isolerade från omvärlden, får förryckta sinnen och tappar kontakten med verkligheten. Eller varför skriver Utvik ner denna konstiga historia?
- 41) (s. 90). *Utvik påstår: Stephan tror inte att det är något medvetet beslut från Scheikes och kvinnornas sida men det förvridna språket fyller flera funktioner. Felaktig slutsats - insinuation.*
Här sägs som att vi har ett "förvridet" språk. Det har vi inte, och utsagan är kränkande. Vi pratar vanlig och etablerad svenska. Att hitta på fyndiga namn på dokument eller filmer, är inte att ha ett eget språk. Inte heller att kalla varandra vid smeknamn.
- 42) (s 91). *Utvik påstår: "Slutet system utan utveckling. Det är ett fruset tillstånd", citeras Stephan Hau och Magnus Utvik bekräftar tesen genom sin upplevelse av att tiden stått stilla i 30 år. Felaktig slutsats - kränkning.*
Det är så helt fel. Vi lever över huvud taget i en mycket utvecklande och utåtriktad miljö, där var och en har sina intressen. Vår miljö är nog mindre sluten än de flestas i vår ålder. Problemet är snarare att hinna med alla aktiviteter (typ folkdans, klassisk musik/opera, balett, skärgårdsliv, teater, mat, hälsa, litteratur, föreningsliv, natur, djur, m m) och att hinna hålla kontakt med alla våra vänner. Det är ett ständigt problem vi har.
- 43) (s. 91). *Utvik påstår: .. tänker jag att det var därför som jag under intervjun i Bågengården med Scheike, Brita och Agneta upplevde att tiden i det gamla huset hade stått still i trettio år. Felaktig slutsats - insinuation.*
Tiden har sannerligen inte stått still hos oss. Se ovan.

7. Tuktas till frihet och kuvas till mod

- 44) (s 95). *Utvik påstår om Jorma: Vi pratar om vem det är som egentligen bestämmer i Scheikes kollektiv. Jorma förklarar att Scheike styr. Naturligtvis. Och han styr nästan helt utan ord. Brita och Agneta vet vad han tänker. Om allt. Därför är det ofta Brita som för hans talan. Felaktig slutsats – kränkande.*
Det är ingen som" bestämmer". Ingen som" styr" hos oss. Vi löser det mellanmänniska och praktiska genom dialog och samförstånd, precis som man gör i vilka förhållanden som helst. Vi har många diskussioner och brukar fråga varandra till råds. Det gäller inom alla livets områden. "Styr utan ord", man blir alldeles matt! Hans hävdar sig själv genom ord, precis som Agneta och Brita gör.
- 45) (s 95). *Utvik citerar Jorma: "Det är som att Brita pratar för att inte Hans ska försäga sig, göra bort sig", säger Jorma. "All information måste gå genom Brita. Det är hon som har skapat*

bilden av Hans som ofelbar."

Felaktig slutsats – insinuation.

Vi har verkligen inte en bild av Hans som ofelbar. Det anser varken han själv, Agneta eller Brita. Han har självklart fel som alla andra. Och denna tes att all information måste gå genom Brita är så huvudlös! Hans har alltid varit mycket verbal och har lätt för att uttrycka sig. Han är intervjuad hur många gånger som helst genom åren och har verkligen kunnat tala för sig, såväl i tal som i skrift. Utsagan "... för att inte Hans ska försäga sig, göra bort sig" är så otroligt befängd! På vilket sätt skulle han "försäga" sig?

Dock, Hans närmar sig 90 och har med ålderns rätt de senaste åren blivit lite tröttare än han var förr. Han orkar helt enkelt inte längre hålla igång ett samtal på samma sätt som hans yngre levnadspartners.

46) (s. 99). *Utvik feltolkar: Jag ägnar kvällen åt att läsa berättelser som Brita har skrivit.*

Faktafel.

Hans har skrivit berättelserna. Inte Brita.

Att berättelserna liknar Lilla Bakboken beror på att det är samma person som skrivit dem, nämligen Hans. Det handlar om gamla privata fantasier, de flesta skrivna före rättsprocessen.

47) (s. 100). *Utvik feltolkar: Fortfarande omtumlad av råheten i Britas berättelser och likheten mellan hennes syn på flickor och Scheikes .. Faktafel.*

Brita har inte skrivit dessa berättelser, det är Hans som gjort.

Berättelserna är inget uttryck för syn på flickor, det är fantasier skrivna för privat bruk. Precis som den som skriver deckare inte vill ha en värld med många mord.

48) (s. 100). *Utvik påstår: .. att Scheike ser småflickor som tomma och innehållslösa.*

Felaktig slutsats.

Det gör han inte.

Utvik spekulerar i om det är på grund av att Scheike "ser småflickor som tomma och innehållslösa", som misshandeln kan ske "så ofta och så hårt". Men ingen av flickorna i målet har uppvisat några fysiska skador. Enligt de läkarundersökningar som finns uppvisar ingen flicka tecken på misshandel eller sexuella övergrep. Att misshandel ska ha skett ofta finns heller inte belägg för i förundersökningen.

(s. 101). *Utvik påstår: Under vistelsen i Bågegården skrev Emma dagbok.*

Otillräcklig uppgift.

Åtalet rörande Emma ogillades. Dagboken var fantasier hon skrev ner, sa hon själv i rättegångarna. Tror inte hon skulle bli glad att få detta publicerat i en bok, med hennes handstil och allt.

49) (s. 104 och 107-113). *Magnus Utvik framställer det som att: "Emma" bott och blivit "slagen och förnedrad" i kollektivet i "mer än ett och ett halvt år", fram till påsken 1989.*

Faktafel – otillräcklig uppgift – förtal.

I själva verket var hon bara inneboende fram till juli 1988. Från och med att vi blev häktade bodde hon med sin pappa i Stockholm och besökte endast Bågegården en gång, då tillsammans med sin pappa och dennes sambo.

Den del av åtalet 1988 som rörde Emma ogillades. Detta framgår inte av Utviks framställning. Inte heller att de anklagelser som Emma sedermera, på våren 1989 anmälde, aldrig kom upp i domstol. Åklagaren väckte inte ens åtal, utan lade ner förundersökningen sedan Socialstyrelsens rättsliga råd underkände hennes vittnesmål och menade att hon påverkats av de sk avprogrammerarna som matat henne med detaljer ur förundersökningen, bland annat detaljer ur Lilla Bakboken. Socialstyrelsens rättsliga råd ansåg att hon påverkats av det.

Utän reservationer publicerar Magnus Utvik dessa uppgifter om Emma som sanna, trots att sanningshalten inte ens prövats i domstol. Emma är själv inte intervjuad i boken.

8. Avprogrammering

50) (s 104-114). En lång redogörelse följer där vi jämförs med Moonrörelsen och det påstås att vi har en "lära". En av avprogrammerarna, Eva Pohl, gör en rad grundlösa uttalanden typ att "ingen i kollektivet hade någon respekt för samhället och därför är det okej att inte tala sanning. Och kvinnorna skröt om att de hade ljugit i SVT:s Rekordmagazinet 1989". Vanföreställningar om eget språk, om händelser som inte stämmer, om symptom för vad som är en sekt osv, radas upp. Det är så mycket fel här så bara detta avsnitt i boken är värt en egen granskning. Som sagt, saken var anmäld till polisen, förundersökningen lades ner för att Emma ansågs icke trovärdig av Socialstyrelsens rättsliga råd. Ändå tar Utvik upp alla dessa omdömen och anklagelser som sanningar.
Felaktig slutsats – otillräcklig information – förtal.

51) (s. 107). *Utvik påstår: Emmas pappa och hans sambo, som var förtvivlade över att Emma levde i Scheikes kollektiv sedan mer än ett år tillbaka. Sakfel.*
Emma levde inte i "Scheikes kollektiv" vid denna tid. Från juli 1988 levde hon med pappan och dennes sambo. Och det gjorde hon alltså även då hon vittnade i hovrätten.

52) (s. 108). *Utvik påstår: Frågan var: Hur skulle de få kontakt med Emma och kunna prata med henne utan att Scheike eller någon av kvinnorna satt och lyssnade? Sakfel – insinuation.*
Emma var inte hos Scheike och kvinnorna vid denna tidpunkt. Hon bodde hos sin pappa, men efter att under månader ha pressats av faderns och dennes sambos ständiga angrepp på henne (för att hon vägrade ge upp sin sympati för oss), rymde hon till slut hemifrån. En vän i Stockholm lät henne låna ett rum. Kvinnorna var då i Kopparberg, 23 mil bort.

53) (s. 114). *Utvik feltolkar: Jag tänker på ett foto i Britas bok Jordbävningen. Scheike sitter med en liten flicka och läser ur en bok, texten under lyder: "Barn och djur söker sig till Hans." Faktafel.*
Det är en pojke, nämligen Helenes son, vilket syns om man tittar efter. Dessutom läser inte Hans för "flickan", utan Hans läser i en tidning och pojken läser i en egen bok. Se bilaga med det aktuella fotot.

9. Manipulation och möhippa

- 54) (§. 124). *Apropå att Moa grät i tingsrätten: "Men ingenting gick igenom Scheikes och kvinnornas mentala försvar. Deras känsloliv var i grunden så manipulerat att ingenting nådde fram. Faktafel – otillräcklig uppgift - kränkning*
 Varken Brita eller Agneta var närvarande då Moa vittnade. Den delen av åtalet avsåg endast Hans Scheike. Agneta och Brita var alltså inte ens i rättssalen när detta avhandlades. Iakttagelsen om kvinnorna kan alltså inte vara sann.
- 55) (§. 124). *Utvik citerar: Jag tror att om flickorna hade fallit döda ner, så hade de inte brytt sig", citeras Yrsa Stenius. Kränkning*
 Ett djupt kränkande uttalande, som sannerligen inte har stöd i verkligheten. Det är en mycket allvarlig anklagelse, som inte Utvik borde satt på pränt. En sådan känslökyla är inte förenlig med våra känsloliv och empatiska förmåga.
- 56) (§. 124). *Utvik insinuerar: Trots flickornas skakande vittnesmål, de fällande domarna, tiden i fängelse och allmänhetens förakt så fortsatte Scheikes kollektiv som om inget hade hänt. Lögn – insinuation.*
 Är det att träffa unga minderåriga flickor som Utvik insinuerar på?
 Vi har inte haft kontakt med någon enda omyndig flicka sedan fängelsedomarna. Våra liv blev oerhört annorlunda efter fängelse tiden. Allt hade slagits på ända.

10. Jessica

- 57) (sid 134) *Utvik påstår: "Trots att Helene fick Jessica att dansa naken och fotograferade henne under tiden, tyckte Jessica om sin mammas gamla vän." Sakfel – förtal.*
 Om detta säger hon ingenting i förhör (1988-07-28) kring samma tillfälle. Det har heller inte påträffats några fotografier. Så här sägs i förundersökningen:
 Förhørsledaren: Hur var det i påskas när du var däruppe?
 Jessica: Då var det precis som jag bara var där och hälsade på för kamrats skull
 Förhørsledaren: Fick du göra något annorlunda då?
 Jessica: Nej, då var allting som normalt.
 Jessica berättar om hur hon var klädd vid magdansen:
 Då fick jag ha en lång svart blus och vita ohörbart byxor, tunt gardintyg av något slag så att det syntes igenom och så.
 Förhørsledaren: Vad hade du under dom byxorna, tunna byxorna då?
 Jessica: Hade jag trosor.
 Förhørsledaren: Du hade trosor.
 Jessica: Och så fick jag en schal som jag hade runt höfterna. Det var det jag hade på mig.
- 58) (§. 137). *Utvik påstår: "Hon var mer för att smeka på stjärten med handen eller riset och pilla. Där nere, förtydligar Jessica. Det var äckligt. Förnedrande. Hon sa bara: Gå och lägg dig på sängen. Då ville hon att jag skulle smeka henne också. Att pilla Jessica i underlivet var något som alla kvinnor gjorde."*

.. "Jag frågade hur ofta hon blev utsatt för de här övergreppen. Var det en eller flera gånger i veckan? Svaret kommer direkt. 'Ett par gånger om dagen.'" *Sakfel – förtal.*

Denna uppgift finns inte med i förhören och inte heller i domstolen.

Så här står det i förhör (1988-07-28), med syftning på Helene, Brita och Agneta: "Ja, dom har smekt skinkorna, så dom har aldrig varit inne i underlivet".

Förhørsledaren, i senare del av förhöret: "Är det nån av dom här kvinnorna, Brita eller Agneta eller Helene som nån gång gjort dig nånting i stjärten?". Jessica svarar: "Nej".

Förhørsledaren: "Det är ingen som har gjort nån gång". Jessica: "Nej".

- 59) (s. 139). *Utvik påstår: "I en intervju i Aftonbladet den 3 augusti 1988 medger den då tjuugoåttååriga Thérèse att hon måste ha gruppsex med kvinnorna och den då sextiofyraåriga Scheike. 'Man kan säga att det också är en del av terapin.' "*

Faktafel – felcitering – förtal.

I tidningen står i själva verket: "Efter ett års brevväxling flyttade Therese till sektens kollektiv.

Där fick hon snabbt vänja sig vid att den 64-årige sektledaren hade sexuellt umgänge med samtliga sektens kvinnor. Man kan säga att det också är en del av terapin."

Det står alltså inget om gruppsex mellan Hans Scheike och kvinnorna.

- 60) (s. 143). *Utvik påstår: I polisens promemoria står bland annat att Annika berättat .. Okontrollerad andrahandsuppgift.*

Av polisen framgår att det är äkta maken, som berättar, att Annika berättat. Andrahands information alltså. Uppgifterna var inte med i rättegången och har inte styrkts av någon.

Detta gäller även nästa flicka Utvik tar upp.

- 61) (s. 146). *Utvik påstår: "De fotograferade Jessica och tvillingarna när de var nakna. Jessica tror att fotona såldes till pedofiler." Lögn – förtal.*

Tvillingarna lämnar ingen uppgift i förhören om att de fotograferats nakna och några sådana fotografier har heller inte påträffats. Inte heller domstolen har tagit upp något sådant. Jessica säger att hon fotograferades naken en gång i skogen. Någon sådan bild har dock inte påträffats. Jessica tror att bilderna såldes till pedofiler. Det finns inget stöd för detta i förhören 1988. Och det finns i polisutredningen ingenting som tyder på någon försäljning av bilder till pedofiler (eller till någon annan heller).

- 62) (s. 146). *Utvik påstår: Det handlar om hundratals foton, framför allt negativ. Otillräcklig uppgift – insinuation.*

Vi greps 29 juli. Den 2 aug uttalar sig åklagaren om bilder. Men man hade då inte hunnit titta på de hundratals foton vi hade, foton som vi tagit till olika reportage och som inte avbildade nakna flickor, vilket Utvik insinuerar på.

- 63) (s. 147). *Utvik citerar: "Jag har tänkt: 'Kan ingen åka upp och ta död på dem. De tillför ingenting.'" Kränkning*

Att sätta på pränt en uppmaning att döda oss är inte etiskt försvarbart. Ett primitivt sätt att skipa rättvisa och ett uppvigande av allmänheten till lynching.

64) (s. 147). *Utvik påstår: Och det är inte Hans som fiskar in småtjejer, det gör kvinnorna. Insinuation.*

Skrivs i presens, som om det är något som pågår idag. Det har inte funnits någon kontakt alls med icke-myndiga tjejer sedan avtjänade straff.

65) (s. 148). *Utvik påstår: För Jessica har övergreppen hon utsattes för i Bågegården, i Blombacka och Lönnfall lett till psykiska problem. Felaktig slutsats.*

I hovrättens dom påpekas att Jessica hade problem redan när hon kom till oss. Dessutom blev hennes pojkvän mördad av en gemensam vän när hon var 19 år, vilket framgår av en intervju med henne i en kvällstidning 1995. Det finns mycket i Jessicas liv som kan ha bidragit till psykiska problem.

66) (s. 146). *Utvik påstår: Jesusfigur. I alla rum i Bågegården fanns bilder på Scheike med sitt långa hår och skägg. Kvinnorna betonade gång på gång att Scheike var lik Jesus.*

Rena påhittet!

11. Sökare och rebeller

67) (s. 155). *Utvik påstår: De har smiskat, piskat och förnedrat småflickor och kvinnor, de har kanske själva utsatts för våld och psykisk misshandel. De följde ledaren, Hans Scheike, så långt han ville gå. Felaktig slutsats.*

En grav anklagelse mot alla de som Utvik i sin bok tar upp som tillhörande "kretsen kring Hans Scheike". Att de smiskat, piskat och förnedrat småflickor. Men egentligen finns det bara en som beskrivningen skulle kunna stämma in på – Fanny, Moas mamma. Och här hänger Utvik ut även henne.

68) (s. 158). *Utvik påstår: .. skrev Scheike i Grafologisk handbok för sökare. Om "Själv" ansåg att en handling var kärleksfull så måste denna handling genomföras oavsett om det stred mot lagar och normer. "Rebellen" kunde dö för det som var större än den själv.*

Lögn - felaktig slutsats.

Finns inget stöd för detta i Grafologisk Handbok. Sägs inte något om att strida mot lagar i Scheikes bok, inte heller om några "måsten" eller att "dö" för något som var större än man själv. Boken är heller inget "budskap", utan är en bok om grafologi och om möjligheter till personlig utveckling. Boken har heller aldrig använts som kursbok, eller som någon form av rättesnöre. Den skrevs flera år efter att all kursverksamhet upphört och såldes i vanliga bokhandeln. Boken gavs ut 1984.

69) (s. 158). *Utvik påstår: Livets viktigaste lag var det kärleksfulla risets förlösande kraft som fick småflickor och unga kvinnor att blomma. Feltolkat - felaktig slutsats.*

Missuppfattning av Utvik. Livets lagar är av typen, att man blir blöt av regn, man bränner sig om man lägger handen på en varm platta, man blir trött om man överanstränger sig, att vi alla en gång kommer att dö. Att lyda livets lagar betyder att anpassa sig till den verklighet som är ofrånkomlig. Riset har inget med livets lag att göra.

- 70) (s. 162). *Utvik påstår: Kurser i livsåskådningsfrågor och biodling som kollektivet drivit var inte tillräckligt lönsamt och vissa av de boende hade tröttnat .. Faktafel.*
Vi hade aldrig några kurser på Blombacka. Brita och Agneta försörjde sig som journalister. Brita var bland annat lokalredaktör för Filipstads Tidning i många år.

12. Pernilla

- 71) (s. 166). *Om Pernilla: Hon medverkade i TV3:s Insider och berättade då om att hon hade utsatts för övergrepp .. Otillräcklig uppgift – förtal.*
Hon anmälde även Scheike och kvinnorna för misshandel, våldtäkt m m. Men förundersökningen lades ner, utan att vi ens blev hörda. Bland annat finns en film med Pernilla, där hon berättar om hur hon kom till Bågegården och hur fint hon tyckte att livet var där.
- 72) (s. 166). *Om Pernilla: Enligt Pernilla fortsatte de att ha kontakt med varandra och att träffas, trots Pernillas offentliga anklagelser. Upplysande information.*
Ja, Hans tyckte synd om henne och ville hjälpa henne. Hon ångrade ju sig så hemskt och sa att det var omgivningen som pressat henne att komma med anklagelser.
- 73) (s. 167). *Om Pernilla: År 1997, när Pernilla var 19 år [...] kontaktade hon Scheike för första gången. Sakfel.*
Det var på sommaren 1999. Hans hade just fyllt 75 år. Pernilla är 20 år, skriver hon i sitt första brev till Hans. Brevet finns bevarat och är daterat 10 juni -99.
- 74) (s. 167). *Om Pernilla: Scheike bad så småningom Pernilla att skriva ett brev och skicka med ett foto på sig själv. Sakfel.*
Brevet skrevs några dagar efter första telefonsamtalet som var på Hans Scheikes 75-årsdag den 5 juni. (De brukade raljera om det.) Brevet är daterat 10 juni. Att det var första brevet framgår av att hon bl a presenterar sig som: "Jag är en 20-årig tjej .. "
- 75) (s. 167). *Om Pernilla: I mars 1998, när Pernilla just fyllt 20 år, träffade hon till slut Scheike personligen. Sakfel.*
Fel! Det var på sommaren hon kom första gången. Första brevet är daterat 10 juni. Och det dröjde ett tag efter det, innan hon plötsligt ringde från tåget och sa "Nu är jag på väg till er och är snart i Örebro .. ". Det var sent på eftermiddagen och vi blev totalt överrumplade, hon var inte inbjuden, hon bara kom.
- 76) (s. 167). *Om Pernilla: Men redan i bilen började Scheike att känna med sina händer på hennes ben och bröst. Lögn – förtal.*
Hans satt i framsätet. Pernilla därbak. Något sådant förekom inte.

- 77) (s. 168). *Utvik påstår om Mikael: Han kallades för "Manus" eftersom han skrev manus till kollektivets filmer. Sakfel.*
Det var *alltid* Hans som skrev manus till filmerna. Manus var en förkortning av Magnus.
- 78) (s. 168). *Om Pernilla: Där skulle hon få sitt så kallade jungfrusmisk. Sakfel.*
Hela historien som här följer överensstämmer inte med hur hon berättar på en film vi har, där hon just tar upp hur det var att komma till Bågengården. På filmen berättar hon om hur spännande och fint det var.
- 79) (s. 169). *Om Pernilla: Men enligt Pernilla så blev smisket råare för varje gång hon besöker Scheikes kollektiv. Överdrift – förtal.*
Det finns många brev från Pernilla som motsäger den utsagan. Ända fram till 2012 fortsatt hon att ta kontakt genom att ringa och skriva brev och alltid med positiva tillrop. Något om att det inte skulle ha känts bra framkommer inte. Pernilla har också berättat att hennes man brukar ge henne smisk. Bland annat skickade hon ett foto där han smiskar henne med en mattpiska. Smisk var alltså inte något främmande för henne, utan något hon själv ville ha.
- 80) (s. 171). *Utvik skriver om Pernilla att hon hade: .. få sociala kontakter och dålig kontakt med sin familj. Felaktig slutsats.*
Pernilla kom från ett ordnat hem. Hennes mamma var kamrer på en bank och det var mammans nye man också. Även med den biologiske fadern, som var expedient i en herrekipering, hade hon kontakt. Hon hade också många kompisar. Under nästan hela tiden vi kände henne gick hon dessutom på en folkhögskola.
- 81) (s. 172). *Om Pernilla: De fick träffa henne i Bågengården, i lägenheten i Vällingby och i en lägenhet i Skåne. Insinuation – förtal.*
Konstigt uttryckt. Hon träffade den äldre mannen som beskrivs nedan. Och läraren. Men vilka fler? "De fick träffa ..", säger Utvik. Men det skulle stå "Hon fick träffa .." Och det var hennes eget val, vilka hon ville träffa.
- 82) (s. 172). *Om Pernilla: ... och frågade varför jag var tvungen att ställa upp på det. Insinuation – förtal.*
Mötet med läraren var i Helsingborg 50 mil bort från Hans. Det fanns absolut inga krav på att träffa honom. Det var hon själv som undrade om inte Hans kände någon med smiskintresse i Helsingborg. Och då förmedlade Hans kontakten, det är allt. Vad de sedan gjorde lade Hans sig inte i. Det var hon själv som ringde upp läraren och bad om en träff.
- 83) (s. 172). *Om Pernilla: För det fick han betala 1000 kronor varav Pernilla fick 300. Sakfel.*
Han betalade för två filmer som han köpt. De kostade 1000 kr tillsammans. Pernilla fick ingenting av de pengarna. Senare skickade den äldre mannen 300 kr till henne, för hon hade klagat på att hon hade så ont om pengar. Detta tackade hon för i brev.

- 84) (s. 173). *Om Pernilla*: Efter varje gång Scheike sålt Pernilla fick hon lova att inte berätta något. Lögn – förtal.
"Efter varje gång .." Vilka gånger då? Det finns ingen gång. Och vad var det hon inte skulle berätta? Och för vem? Var det för mamma? Hon var en vuxen kvinna som själv bestämmer om sitt liv.
- 85) (s. 173). *Om Pernilla*: .. pratat om hur trötta de var på allt snack om barn och smisk från Scheike och kvinnornas sida. "De var helt besatta av barn och föraktade samhället som inte tillät dem att slå småtjejer."
Lögn – förtal.
Vi pratade *aldrig* om barn. Pratade vi om smisk så handlade det om smisk mellan vuxna. Men vi pratade inte mycket om smisk heller. Brita hjälpte Pernilla med matte, hon hade lite svårt för det. Hans inspirerade henne att skriva, både dikt och berättelser. Och utsagan om förakt för samhället är helt gripet ur luften.
- 86) (s. 174). *Om Pernilla*: Kanske var det just den totala fixeringen vid smisk och barn som Pernillas vän tänkte på. Scheike, Brita och Agneta kom alltid tillbaka till smisket och småtjejerna. Det var utgångspunkten, det allt handlade om. Den enda och viktigaste frågan .
Lögn – förtal.
Vi pratade *aldrig* om smisk och barn, rena påhittet alltså. Se svar sid 173.
- 87) (s. 174). *Om Pernilla*: Allt går ut på att tillfredsställa Hans och hans behov. Och han är ofelbar. Kvinnornas guru. Felaktig slutsats.
Rena påhittet, vilket Utvik hade kunnat belysa med många motbevis i sitt källmaterial. Om han hade varit intresserad.
- 88) (s. 174). *Om Pernilla*: "Jag skulle fylla år, fick sån jävla ångest och kände bara att jag måste tillbaka hem." Men den gången tillät de inte Pernilla att åka hem. Hon sprang upp på övervåningen och slängde sig på Scheikes säng. Otillräcklig uppgift.
Detta var sent på eftermiddagen/kvällen. Hon hade just kommit med tåg från Helsingborg. Då fick hon plötsligt för sig att hon skulle vara hemma på sin födelsedag, dagen därpå. Hon skulle hem. Direkt. Men det gick inga tåg från Kopparberg så sent. Då sa hon att hon ville lifta. Och vi ville verkligen inte släppa ut henne på de smala ödsliga vägarna i mörkret, för att lifta 50 mil till Helsingborg. Så vi bad henne att sova på saken och sa att vi kunde köra henne till station dagen därpå. Vilket vi också gjorde.
- 89) (s. 175). *Pernilla stannade ..* Otillräcklig uppgift.
Över natten ja, sedan åkte hon hem med tåget morgonen därpå. När hon sedan kom hem till Helsingborg ringde hon och grät och ångrade att hon hade åkt.
- 90) (s. 175). *Utvik påstår*: Det är ett tillstånd av svår ovisshet när en människa lämnat en sekt eller brutit med en ideologi. Felaktig slutsats.
Pernilla var aldrig någon del av oss eller delade någon "ideologi". Hon levde hela tiden i sitt sociala sammanhang i Helsingborg, gick i skolan där, hade sin familj där och kompisar och psykologstöd. Hon hade verkligen inte behövt träffa Hans om det inte var för att hon tyckte han var spännande och gav henne något extra.

13. Scheikes kollektiv idag

Anna

- 91) (s. 179). *Om Jorma*: **Jorma träffade Brita, Agneta och Hans för bara någon vecka sedan. Sakfel.**
Det var bara Brita och Hans. Agneta var inte med, hon har aldrig träffat Anna.
- 92) (s. 181). *Om Jorma*: **"Jag sa: 'Du måste vara väldigt försiktig och tydligt förklara vad du vill göra och inte. Vill du inte ha sex så säg det från början'."** *Insinuation.*
Tror verkligen inte att Jorma kan ha sagt så. Utvik hade kunnat ställa sig frågan: Vem skulle hon ha sex med? Hans Scheike, snart 90 år? Eller Brita, som väl inte precis är känd för att kasta sig över kvinnor och begära sex av dem?
- 93) (s. 181). *Utvik säger*: **Jag tänker att det är märkligt att en utbildad sjuksköterska, som arbetat många år inom mentalvården inte ser riskerna för en ung tjej att ensam möta Scheike och kvinnorna.** *Insinuation.*
Befängt! Hon var 26 år, pluggade på universitetet och var absolut förmögen att klara sig själv. Agneta var inte med vid tillfället (alltså fel att säga "kvinnorna"). Brita har fortfarande en positiv och trevlig kontakt med denna kvinna, på basisen att de mailar varandra ibland och träffas någon gång, om än inte så ofta.

Thomas utsagor

- 94) (s 183) *Thomas säger*: **Toves exman Thomas berättar för mig att Tove och Hélène är goda vänner och att många kvinnor i Fagersta, Ludvika, Kopparberg och Grängesberg har kontakt med Scheikes kollektiv och regelbundet besöker deras fester i Bågensgården.** *Sakfel.*
Thomas är en människa långt ute i periferin. Han har haft en 1,5 årig relation med Tove. De var aldrig gifta (alltså är han inte exman). Tove tog kontakt med oss för drygt 10 år sedan via mail. Och vi har haft en vänskaplig kontakt sedan dess. Hon har varit med på några av våra högst vanliga fester och hälsat på för en fika några gånger. Hon har en kompis, Y, och de två är de enda som kan komma i fråga som "de många kvinnor i Fagersta, Ludvika, Grängesberg och Kopparberg som har kontakt med Scheikes 'kollektiv'".
- 95) (s 183) *Thomas säger*: **Toves kontakt med Scheike var en anledning till att förhållandet mellan Thomas och Tove sprack 2010.** *Felaktig slutsats.*
Scheike hade ingen som helst del i att förhållandet sprack. Tove har berättat om Thomas, att han är manipulativ och kontrollerande. Att han hindrade henne från att träffa kompisar och sin familj, hatade hennes mamma osv. Tove kände sig till slut helt låst och närmast flydde från honom. Då började han förfölja henne. Smög omkring runt hennes nya bostad, bombarderade henne med hotfulla brev, ringde runt och förtalade henne till hennes

mamma, hennes kompisar, hennes kompisars föräldrar, osv. Han mailbombade henne med perversa och hotfulla mail. Mailen finns bevarade och Tove lämnar ut dem om de efterfrågas.

Och denne man använder Utvik urskillningslöst och utan minsta reservation att som sanningsvittne uttala sig om oss och om Tove. Någon kontakt med Tove har Utvik inte tagit och när han hade chansen att lyssna till hennes vittnesmål i SVT Debatt avfärdade han henne omedelbart.

- 96) (s 183) *Thomas säger:* En dag när Thomas och Tove var ute och åkte bil ville Tove besöka Scheike i Bågengården. Thomas var inne i huset och hälsade på Scheike, Brita och Agneta innan han gick ut en sväng med sina hundar. Han hann lägga märkte till en ung norsk kvinna som var på besök hos Scheike.

”Då om inte förr förstod jag att det inte bara var Tove som ansåg att Scheike var en fantastisk människa”, säger Thomas.

Faktafel.

Thomas var aldrig inne i huset, och hundarna är inte hans, utan Toves. De hälsade på och vi bjöd på kaffe ute i trädgården (vi har foton från tillfället där också Thomas syns vid kaffebordet). Vi känner ingen ”ung norsk kvinna”. Det måste ha varit Therese han menar, som svängde förbi och hejade innan hon åkte vidare på jobb i Norge. Therese är över 50 år.

- 97) (s. 185). *Utvik påstår:* I ett samtal med mig berättade Brita om sina tankar på en internatskola för småflickor med smisk och förnedring på schemat.

Sakfel – feltolkat – förtal.

Att Brita sagt så har påståtts många gånger i denna bok. Och det är redan belagt att det är fel. Brita har pratat om utveckling för kvinnor i övre tonåren, som kanske går i teaterskola och vill komma loss med sig själva. Det handlar inte om förnedring, utan om att bygga upp sitt självförtroende. Det handlar om skapande aktiviteter, typ att måla, dansa, fotografera och övningar i att våga visa sig själv utan hämmande blygsel. Det är verkligen djupt kränkande att som i Utviks bok ideligen få omdömen om sig att vilja unga människor illa. Dessutom är de här inte alls något aktuellt för Brita idag - att det över huvud taget kommit upp beror på att Utvik frågade om det.

- 98) (s. 185). *Utvik påstår:* Det är en ideologisk vision som rymmer både skapandet av den nya människan och nationens återfödelse. Visionen, manifesterad i misshandel och sexuella övergrepp, gör Scheikes kollektiv till en av de farligaste sekter som har varit verksamma i Sverige. *Lögn – förtal.*

Det finns ingen sådan vision. Och vi har inte haft det heller. Det blir väldigt storvulet att dra i strängar som skapandet av en ny människa och nationens återfödelse.

- 99) (s. 185). *Utvik påstår:* Genomgående för grupper som Scheikes kollektiv är föraktet mot dem som lämnar gemenskapen. Inte sällan möts dessa av ett totalt avståndstagande och rent förtal. *Felaktig slutsats – kränkning.*

Något sådant förakt eller avståndstagande har *aldrig* förekommit i våra sammanhang. När Fanny valde att leva i tvåsamhet med Hans son fortsatte vi att träffas under vänskapliga

former under många år. Helene och Therese valde också tvåsamhet med var sin man och vi har fortfarande en vänskaplig kontakt med dem. Det finns andra exempel.

Utvik tar upp motsatsförhållande som uppstod i samband med rättegångarna. Och det har inte ett dugg med att lämna gemenskapen att göra.

100) (s. 185). *Utvik påstår: Under mitt besök i Bågengården gav Brita uttryck för sitt förakt för Fanny: "Om det är någon jag har hatat så är det henne." Britas hat visar ...*

Lögn – förtal.

Något sådant uttalande har inte fällts och finns heller inte med i utskriften av intervjun. Brita känner absolut inte något hat till Fanny. Fanny och Brita har dessutom träffats för bara något år sedan på en gemensam släktings begravning, och då pratade de med varandra på ett avspänt och vänligt sätt. (Dock inte om rättsprocessen.)

Att relationen blev frostig efter rättegångarna har andra skäl än att hon bröt upp från Hans.